

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 51 szám

2025. szeptember 08

Egy megíúsult megállapodás margójára

Szóval megállapodás, ami megíúsult. De nem szokásom a mellébeszélés, inkább leírom a tényeket.

Mint már köztudott, a Debrecen és Miskolc Területi Igazgatóságok integrációjának egyik fontos hozadéka, hogy új üzemi tanácsot kell választani az újonnan létrehozott Debrecen-Miskolc Területi Igazgatóságon. Ez a folyamat elindult, amiről többek között újságunk hasábjain is tájékoztattuk olvasóinkat.

A korábbi ÜT-választáson a már jól működött, mondanám bizonyított közös listás indulás kézenfekvőnek tűnt, csak a számokban kellett egészségre jutni. Ezért a három korábbi szövetséges szakszervezet vezetői tárgyaltak Budapesten, mint ahogy az pár hónappal ezelőtt is történt. Mi itt lenn, a végeken vártuk az egyeztetés eredményeként kialakult számokat, amik még is születtek. Én úgy ítélem meg, hogy a taglétszám arányait tükröző egyezség jött létre a három szakszervezeti vezető között.

Aztán jött a hír, hogy az egyik szövetségesünk (VDSzSz) területi vezetői egyeztetésre hívnak bennünket.

Értetlenül bár, de elmentem kollégáimmal Nyíregyházára, hogy arról egyeztessünk, amiről az elnökök már megállapodtak. A társ-szakszervezet helyi képviselői nem fogadták el a már korábban egyeztetett létszámokat, és kértek bennünket, hogy helyben kössünk egy új megállapodást. Mi semmikép nem gondoltunk arra, hogy megkérdőjelezzük azt, amit szakszervezetünk, és a társ-szakszervezet vezetői elfogadtak – halkan hozzáteszem, nálunk nem divat felülírni a már elfogadott megállapodásokat.

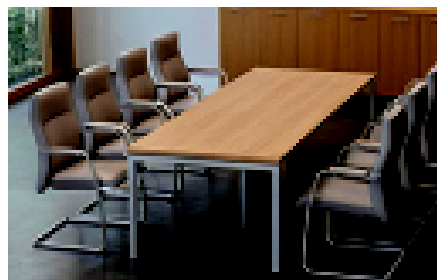

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Van, hogy mi sem értünk egyet mindenben (vitatkozó szakszervezet vagyunk), de ha már valami elfogadtatott, vagy megkötött, azt képviseljük, és nem visszafelé kiabálunk.

Nos, a végén a VDSzSz ajánlata számunkra az volt, hogy a PVDSZ-t kizárva a két szakszervezet induljon csak a közös listán, vagy ők külön indulnak. Mondanom sem kell, az imént leírtak alapján eldől, hogy ők külön listát állítanak, mi pedig maradtunk a PVDSZ-el közös listán. A tárgyalóasztal pedig bizony üres maradt.

Állunk a megmérettetés elébe, de ezzel a tettel viszont arra is fel kell készülni, hogy a több mint négyezer munkavállaló, a várhatóan közel hatvan jelötből hány körben fogja a 13 fős üzemi tanácsot megválasztani érvényesen és eredményesen. Tudni kell még, ha nem lesz eredményes a választás, a Központi Üzemi Tanács léte is veszélyben forog.

Lehet egy kicsit magunkba nézni, és néha a közért az önös érdekeinket háttérbe tenni, mert összefogni nem csak akkor kell, ha az csak nekem előnyös...

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Út az állatoktól a gyermekekig

Manapság sok szó esik a gyermekvédelemről, de az állatvédők sem restek, no meg a mindkettőn csomót keresők is aktivitást mutatnak. Ami a gyermekvédelmet illeti, vannak, akik szerint minden jó, mások pedig úgy gondolják, hogy bizony van még hová fejlődünk. Állatvédelmileg is megoszlanak a vélemények, mert a védők szerint rossz a helyzet, mások meg úgy vélik, miért kell annyit foglalkozni az állatokkal, lassan „jobban védi

a törvény az állatokat, mint az embereket”, például a gyermekeket. Lehet berzenkedni, egyik oldalnak biztosan igaza is van, ám jó tudni, hogy az állatvédelemnek és a gyermekvédelemnek valahol a régmúltban közös pontja is volt.

Az ezernyolcszázas évek második feléig kell visszamennünk, és egészen az Egyesült Államokig kell utaznunk, legalábbis gondolatban – igen, már megint Amerika, de ha ott kezdődött a jogi gyermekvédelem, akkor ott kell ama közös pontot is keresnünk, mégpedig New Yorkban. Mert ott született, és került egy szörnyeteg házaspárhoz egy kislány, akit majdnem születésétől fogva tíz éves koráig nevelt, vagy inkább tartott a pár, a fáma szerint, mint egy rabszolgát.

Valójában a véletlennek, azon túl egy Etta Angell Wheeler nevű hölgynek köszönhető, hogy egyáltalán nyilvánosságra került az ő, majd később tudja hány gyermek kálváriája. Wheeler ismerős volt a környéken, és felfigyelt a szinte leírhatatlan külsejű kislányra. Több módon is próbálkozott, de rá kellett jönnie, hogy az Államokban nincs semmilyen törvény a gyermekek jogaival kapcsolatban. Végül a tehetetlenséget mégis a tett váltotta fel, megkereste az Állatkínzás Megelőzésére Alakult Amerikai Társaságot (ASPCA) mondván, ha az állatokat törvényesen is lehet védeni, akkor hogy-hogy nem lehet a gyermekeket?

Az ASPCA első emberét megfogták a hallottak, és Henry Berghnek az állatvédelemből ismert ügyvédek segítségével bírósági döntés alapján sikerült véget vetnie a kislány, Mary Ellen Wilson szenvedéseinek. A bíróság pedig elítélte a bántalmazó házaspárt, ami precedensként szolgált a későbbiekben is a hasonló esetekben való eljárásra. És ami talán legalább ilyen fontos, a

földkerekség első gyermekvédelmi szervezeteként létrejött a New York-i Gyermekbántalmazás Megelőzéséért Társaság (NYSPCC). Mary Ellen végül a nagyszüleinél talált menedéket, felnőtt, és mire négy gyermekes anya lett, már nagyon jól tudta, mit nem szabad tennie velük.

Kegyetlen volt az útja az állatoktól a gyermekekig, de bizonyítja, hogy nem csak előzménye, de következménye is van mindennek, ha valóban akarjuk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Múltunk egykor – egyelőre zárójelben.

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 31. szám

→

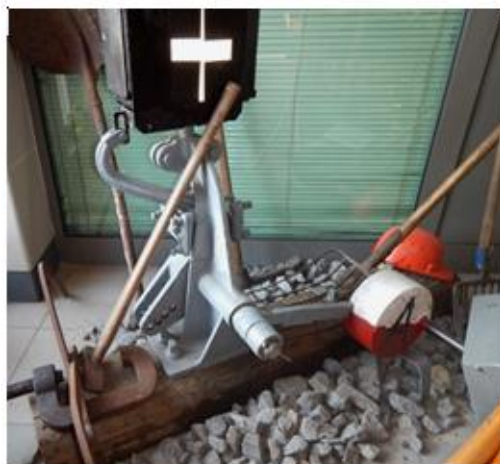
2018. január 22.

Múltunkról a jövőnkért – Záhonyban

Aki vonattal érkezik Záhonyba, és az utascarnok bejárata mellé téved a tekintete, nyomban kiszúrja, hogy az ablakok mögött is vasút van. És ha a csarnokban is figyelmes, akkor szintén vasutat lát, csak másik nézetből – egész pontosan a Hutás József által tervezett és összeállított Vasút- és Településtörténeti Állandó Kiállítást tekinthette meg – kívülről.

A kiállítani való sok volt, a hely szűkös, ezért a tervező már az ablakokból is látni engedi, mi van bent. És hogy mi van bent? Záhonynak, és a régióknak elmúlt hatvan-hetven éve összesűrítve a fellelhető dokumentumokból, egykori egyenruhákból, de a váltójelző, a menesztő tárcsa és a forgalmi asztal sem hiányzik.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

MIT MOND A NÁSZÉJSZAKÁN...

- a könyvkötő: „Örülök, hogy felvágatlan példányt kaptam.”
- a sámfakészítő: „Pont az én méretem.”
- a krupié: „Több tét nem áll.”
- az angoltanár: „Nyelvérzékből jeles.”
- az órás: „A fenébe, ebbe is belepiszkált valaki.”
- a sofőr: „Már itt is megelőztek.”
- a fogorvos: „Nem fog fájni.”
- a tanító: „Ismétlés a tudás anyja.”
- a vadász: „Ez csak próbálövés volt.”

...ÉS MIT AZ IFJÚ FÉRJ A NÁSZÚT VÉGÉN?

- Mit vacsorázunk drágám?
- Hiszen tudod, hogy mit szeretek legjobban? – így a menyecske.
- Persze, de néha enni is kell...